

5.7. 2019**Trasa L** (lázeňská trasa 10,30 km stoupání 232 m, klesání 155 m, čas 3:08 h)

	[9]	[9]
Prachovice, Libínské Sedlo, odj.:.....	10:25	12:10
Zbytiny, Blažejovice II, příj.:.....	10:33	12:18

[9] bus Praha - Volary

- 0,000 km start trasy - Zbytiny, Blažejovice II, zastávka bus, (771 m)
- 0,490 km po silnici na žlutou značku směrem zpět po silnici na Libínské Sedlo, (760 m); *odbočit vlevo*
- 1,400 km po žluté Blanický mlýn, (745 m); (německy **Flanitz-Mühle**) je bývalý mlýn na řece Blanici mezi Blažejovicemi a Cudrovicemi, v nadmořské výšce 745 m. Pod mlýnem řeka vtéká do kaňonovitého údolí. Dříve se mlýn podle svého majitele nazýval Pauleho mlýn. Při mlýnu byla postavena pila. Mlýn nefunguje, pořez dřeva funguje i v současnosti. Pod bývalým mlýnem se u řeky nachází pension a autocamp Blanický Mlýn, který byl původně postaven Státním statkem Volary jako dětský rekreační tábor. Nedaleko kempu se na pravém břehu řeky nachází hydrologická stanice.
- 2,300 km po žluté Cudrovice, (777 m); první zmínka o osadě pochází z roku 1456 a její tehdejší název **Czudrowitze** svědčí o českém původu. Během třicetileté války místní obyvatelé pravděpodobně zahynuli a od 2. poloviny 17. století se zde usazovali převážně Němci. V roce 1850 založil weiterský děkan Jan Matiš Paule v Cudrovicích kostel Korunování Panny Marie, který se stal v roce 1884 kostelem farním. V roce 1871 zde vznikla škola. V roce 1910 v Cudrovicích stálo 20 domů se 140 obyvateli (všichni německé národnosti). Po 2. světové válce po vysídlení německých obyvatel zůstala vesnice prázdná. Po roce 1949 se sem přistěhovalo několik nových obyvatel, ale v roce 1953 zanikl MNV a v roce 1956 Cudrovice definitivně zanikly. Domy i kostel byly srovnány se zemí. U rozcestníku se nachází pouze hřbitov
- 3,300 km po modré zřícenina hradu Hus, (730 m); na úzkém ostrohu nad řekou Blanici objevíte zříceninu hradu z poloviny 14. století. Sloužil k obraně okolních vsí, fungoval však pouze jedno století. Poté byl dobyt, zapálen a pobořen. Dnes na místě najdete zachovalé zbytky zdí do výšky několika metrů, příčný příkop a trhlínu vedoucí do sklepů
- 3,500 km po modré rozc. Hrad Hus, (738 m)
- 4,500 km po modré kouzelná studánka, (776 m); studánka na pravé straně cesty mezi zříceninou hradu Hus a Křišťanovickým rybníkem. Tuto studánku v roce 2009 nazval "kouzelná" pro svého vnuka pan Ladislav Čagánek, kterým ji s vnukem vyčistil a upravil výtokovou trubku. Vnuč věřil, že kdo se z ní napije, bude pořádně hodný. Se synovcem Jurou a jeho kamarádem pan Ladislav Čagánek vyrobil i tabulku s vypáleným názvem "kouzelná".
- 4,900 km po modré Křišťanovický rybník, (786 m); přírodní rybník uprostřed šumavských lesů nedaleko obce Křišťanovice láká ke koupání. Je zde písčité dno, travnatý břeh a rašelinová voda. Na hrázi se nachází i občerstvení
- 5,400 km po modré U Horeliců, (788 m)
- 8,000 km po modré Albrechtovice, (799 m); (německy **Albrechtsschlag**) jsou osada a zároveň část obce Záblatí v okrese Prachovice. Jsou zde evidovány tři adresy. V roce 2011 zde trvale nikdo nežil. První písemná zmínka o obci pochází z roku 1456.
- 10,100 km po modré Libínské Sedlo, (848 m); *odbočit vlevo na cestu k turistické ubytovně*
- 10,300 km po cestě cíl trasy - turistická ubytovna, (848 m)

5.7. 2019**Trasa M** (nenáročná trasa 14,30 km stoupání 309 m, klesání 213 m, čas 4:18 h)

	[8]	[9]	[9]
Prachatice lázně, × odj.:.....	8:36		× zastávka na znamení
Prachatice, Libínské Sedlo, odj.:.....	↑	10:25	12:10
Volary aut.st., příj.:.....	↓	10:40	12:25
Volary žel.st., příj.:.....	9:17		

Délka trasy od turistické ubytovny po stanici Prachatice lázně 4,10 km po NS Zlatá stezka (klesání 278 m čas 1:06 h)

[8] vlak Čičenice - Nové Údolí [9] bus Praha - Volary

0,000 km start trasy - Volary autobusové nádraží, (752 m)

0,320 km po zelené Volary - nám., (760 m); **Volary** (německy **Wallern**) jsou město nacházející se na jihu Čech, v jihozápadní části Jihočeského kraje. Volary též leží na území CHKO Šumava a na hranici NP Šumava. Městská zastávka je situována do kotliny Teplé Vltavy severně od řeky, okolo Volarského potoka. Jméno města je německého původu a je patrně odvozeno od lesů, které město obklopují. Založení městy souvisí s kolonizací Šumavy ve 13. a 14. století. Rozvoj města byl také po staletí ovlivňován a podporován přítomností prachatické větve Zlaté stezky. První písemná zmínka o Volarech pak pochází z roku 1359. Tehdy byl mezi členy městské rady v Prachaticích uveden jistý Ondřej z Volar. Postupně se Volary právě díky rozvoji Zlaté stezky rozrůstaly. V roce 1871 byly povýšeny na město. Volary byly značně ovlivněny událostmi druhé světové války. V květnu 1945 městem prošel Pochod smrti z koncentračního tábora Helmbrechts. Na základě Benešových dekretů poté došlo v roce 1946 k vysídlení Němců. Po válce nastal opět rozvoj a dnes jsou Volary významným komunikačním uzlem Šumavy a střediskem turistického ruchu, k čemuž přispívá i to, že jsou největším horským městem Šumavy. Část historického centra byla roku 1995 vyhlášena vesnickou památkovou rezervací. Chráněny jsou především roubené domy vystavěné v alpském stylu.

kostel sv. Kateřiny zbudovaný v 80. letech 17. stol. na základech zbořeně starší gotické stavby, o níž jsou první zmínky z r. 1496. Vysvěcen 8. října 1690. V roce 1724 zvýšena věž. Jednolodní stavba má trojboce uzavřený presbytář. V roce 1756 na jižní straně přistavěna Tusetská kaple.

V městském **hotelu Bobík** vaří vlastní originální pivo **Gabretus**, jedenáctistupňový světlý ležák plzeňského typu.

Volarské muzeum (Česká 71) se nachází v jednom z historických volarských roubených domů. Návštěvníci mohou zhlédnout stálé expozice Pochod smrti, Staré Volary ve fotografii, Zlatá stezka, Štřípky z historie a Dětský ráj. Otevřeno 10:00 ÷ 12:00 a 12:30 ÷ 17:00

Informační centrum, Náměstí 325 (naproti kostelu) otevřeno 8:30 ÷ 12:00 a 12:30 ÷ 17:00

0,510 km po modré Volary - Zlatá stezka, (769 m); pokud odbočíte vpravo tak po 160 m narazíte na **židovský hřbitov** - pohřbeno 94 židovský žen, obětí pochodu smrti z koncentračního tábora Ravensbrück - symbolické pohřebiště a pomník z roku 1990.

Torzo ženy - socha vedle židovského hřbitova znázorňuje torzo ženy a je dílem sochaře Vojtěcha Paříka. Nainstalována zde byla v roce 1974.

Ve Volarech můžete navštívit hřbitovni **kapli sv. Floriána**. Kaple má v lodi na zemi žulovou náhrobní desku z počátku 18. století. V presbytáři se nachází žulový pamětní kámen s pamětní deskou ze solnhofenského vápence, na které je vyobrazen reliéf Stegbauerovy huti, ležící původně západně od Volar.

1,700 km po modré Volary - U Statku, (777 m)

2,800 km po modré Vraniště, (803 m); *přírodní památka s přirozeně se vyvíjejícími společenstvy na mokřadech a jimi obklopených stanovištích na zaniklých zemědělských půdách*

5,200 km po modré U Cudrovic, (821 m)

6,400 km po modré Cudrovice, (777 m); *popis o zaniklé obci viz trasa L*

dále trasa pokračuje společně až do cíle s trasou L

14,300 km po cestě cíl trasy - turistická ubytovna, (848 m)

5.7. 2019

Trasa K (klasická trasa 18,80km stoupání 464 m, klesání 369 m, čas 5:50 h)

doprava do Volar viz trasa L

- 0,000 km start trasy - Volary autobusové nádraží, (752 m)
- 0,320 km po zelené Volary - nám., (760 m); popis města Volary viz trasa M
- 5,000 km po zelené Na Rozvodí, (953 m)
- 5,500 km po zelené Dolní Sněžná, (929 m); byla pravděpodobně založena v první polovině 17. století, kdy náležela ke klášteru **Zlatá Koruna**. První písemná zmínka o osadě pochází z roku 1654 v berní rule. Spolu s dalšími klášterními statky roku 1785 ves přešla v důsledku zrušení kláštera do majetku knížete Schwarzenberga a tvořila část panství Krumlov. V roce 1840 ves sestávala z 31 domů s 223 německými obyvateli a patřila k farnosti Zbytiny. Až do poloviny 19. století zůstala podřízená Krumlovu. Po zrušení panství spadala Dolní Sněžná od roku 1849 pod Horní Sněžnou, od roku 1868 pak patřila k okresu Prachatice. V roce 1869 ves měla 34 domů a 196 obyvatel. Od 3. ledna 1874 byla Dolní Sněžná přiřazena k nově vzniklému soudnímu okrsku Volary. Proti tomu namířenou petici zástupce Johanna Andexingera a některých obyvatel český parlament na svém zasedání dne 14. října 1874 zamítl pro nedostatek odůvodnění a formální nedostatky, neboť petice nebyla podána vedením komunity. V roce 1910 žilo v 34 domech Dolní Sněžné 169 lidí. V roce 1921 obec tvořilo 35 domů s 201 obyvateli, v roce 1930 žilo 183 lidí v 37 domech. Roku 1924 byl představen český název místa - Dolní Sněžná. V říjnu 1938 byla obec připojena k Německé říši v důsledku mnichovské dohody až do roku 1945. Po skončení druhé světové války se Dolní Sněžná vrátila do Československa a německo-česká populace byla do roku 1946 vyhnána v důsledku Benešových dekretů. V říjnu 1946 byli vysídleni poslední Němci, sociálnědemokratická rodina Guschlbauer. Znovuosídlování obce Čechy nebylo úspěšné - v roce 1950 žili v 34 domech Dolní Sněžné jen dva lidé. V roce 1948 byla ves přičleněna ke Chlumu, v roce 1960 pak byly zbourány téměř všechny domy. Při sčítání lidu z roku 1970 už Dolní Sněžná neměla žádné stálé obyvatele. Dnes k Dolní Sněžné patří dva domy, ale existují plány na znovuosídlení místa.
- 6,900 km po modré kostel sv. Magdaléna, (895 m); vznikl přestavbou kaple ze 16. stol., přestavěna v letech 1752-54. Stavbu projektoval stavitel Anton Erhard Martinelli. Roku 1797 dostává kostel střechu ve tvaru jehlanu. V 19. století byly provedeny vnitřní úpravy svatyně. Od 60. let 20. stol. kostel chátral, venkovní i vnitřní vybavení bylo postupně ničeno a rozkrádáno. Obnoven byl v letech 1993 - 95.
- 7,100 km po modré Svatá Magdaléna, (893 m); částečně zaniklá obec se dvěma chalupami. Obec byla vysídlena po roce 1945. Celkem zde stálo 15 objektů a to kostel, sedm domů s číslem popisným a sedm hospodářských stavení. V osadě se nachází památné stromy - lipa a javor klen.
- 8,400 km po modré most přes Blanici, (779 m); říčka **Blanice** je unikátní výskytem kriticky ohroženého mlže - perlorodky říční. Udává se, že zdejší populace je nejpočetnější ve střední Evropě. Je tomu tak také díky záchrannému programu na návrat perlorodky. Kromě perlorodky žijí na území památky další ohrožené druhy živočichů - v Blanici vranka obecná a mihule potoční, kolem toku vydra říční, v nivě Blanice hnízdí chřástal polní a na rašelinných loukách střevlík Ménétriésův. Pobytové znaky kolem Tetřívčího potoka vypovídají o přítomnosti rysa ostrovida.
- 9,800 km po modré Zbytiny - žst., (796 m)
- 10,400 km po modré Zbytiny, (784 m); **kostel sv. Víta** založen kolem poloviny 14. stol. Po požáru r. 1738 byl barokně obnoven a převtěven. Původně byl zasvěcen svatě Kateřině
- 12,000 km po modré Mošna, (883 m); (německy **Jandles**) je osada pod stejnojmenným kopcem u obce Zbytiny. Ještě v roce 1930 zde stálo 19 domů a žilo 88 obyvatel, v roce 1946 byla vysídlena a časem zpustla. Z původní zástavby se zachoval hospodářský dvůr a k němu přibyla jedna novostavba.
- 12,700 km po modré připojení zelené značky zprava, (854 m); pokračovat dále přímo po zelené značce
- 14,400 km po zelené Skříněřov, (816 m); je malá vesnice, část obce Zbytiny. Železniční zastávka ve Skříněřově je s nadmořskou výškou 820 m nejvýše položenou zastávkou na této trati. Je zde evidováno 13 adres. V roce 2011 zde trvale žili čtyři obyvatelé. V katastrálním území Skříněřov leží hora Na skalce (1029 m), jež patří mezi nejvyšší vrcholy Šumavského podhůří.
- 16,400 km po zelené Nad Sviňovicemi, (950 m)
- 17,700 km po zelené U Sedýlka, (905 m)
- 18,600 km po zelené Libínské Sedlo, (855 m)
- 18,800 km po cestě cíl trasy - turistická ubytovna, (848 m)

5.7. 2019

Trasa Z (náročná trasa 27,0 km stoupání 663 m, klesání 568 m, čas 8:18 h)

- 0,000 km start trasy - Volary autobusové nádraží, (752 m)
doprava do Volar viz trasa **K**
začátek trasy v délce 5,50 km je shodný s trasou **K** až k rozc. Dolní Sněžná
- 5,500 km po zelené Dolní Sněžná, (929 m); popis vsi viz trasa **K**
- 7,400 km po žluté Sněžná, (1 014 m); vyhlídkové místo
- 12,200 km po zelené Arnoštov, (828 m); trasa prochází vojenským újezdem Boletice, cesty jsou přístupné o víkendech a svátcích.
První písemná zmínka o osadě **Arnoštov** (německy **Ernstbrunn**) pochází z roku 1805. V roce 1807 vznikla sklárna, kolem níž se rozrostla osada. Ve sklářské osadě byla postavena rovněž společná pec na chleba. Arnoštov byl součástí schwarzenberského panství a byla zde schwarzenberská myslivna s pokoji pro ubytování vysokých hostů. V roce 1910 zde stálo 21 domů s 318 obyvateli (z toho 313 německými). Po velkých polomech roku 1917 se Arnoštov stal centrem zpracování kalamity, kvůli které zde byla postavena Arnoštovská lesní dráha. V letech 1918–1922 zde byla v provozu pamí pila. Provoz sklářské hutě byl za první světové války zastaven a poté byly budovy sklárny využity pro ubytování dřevařů zpracovávajících velké polomy. Provoz obnovil až v roce 1924 majitel sklárny v Chlumu u Třeboně, Václav Hrdina. Definitivně byla uzavřena v roce 1945. Z důvodu vysídlení Němců z Československa přišla osada o většinu obyvatel.
- 14,000 km po zelené bývalá obec Vyšný, (893 m); v zakládacích listinách kláštera Zlatá Koruna je někdejší osada Vyšný poprvé zmíněna v roce 1343 pod jménem **Ebenaw**. Od roku 1398 je nazývána **Miesau**. Obživou místních obyvatel bylo zemědělství a sklářství. Rozsáhlý vrchovištní mokřad byl odlesněn a půda zúrodněna. Sklářská huť „Misav“ byla poprvé zmíněna v 15. století. Ve sklářské huti se pracovalo v letech 1602–1793 a zrcadlové sklo se odtud vyváželo do Norimberka. V roce 1722 ve sklárně vypukl požár, který zničil značnou část osady. Práci sklářů připomínají místní jména Spálenec a Puchéřský potok. Roku 1809 byla založena sklárna v sousedním Arnoštově. Ze sedmi vodou bohatých studní ve Vyšném se část odváděla náhonem až do Arnoštova. Před rokem 1946 se ve Vyšném nacházelo 15 domů, několik křížků, božích muk, uprostřed osady větší kaplička. Po nuceném odsunu německého obyvatelstva byly zemědělské plochy obhospodařovány státem. Domy postupně chátraly a v 70. letech byly stavby v celé osadě srovnány se zemí.
- 15,000 km po zelené Křišťanov - rozc., (901 m); vyhlídkový posed - malá dřevěná vyhlídková věž se nachází u Křišťanova. Věž byla postavena v rámci budování ohrady pro pratury v roce 2008. Tato zvířata, která jsou předkové dnešního skotu, lze z věže pozorovat. Vidět je také vesnice Křišťanov a masiv Knížecího stolce v Želnavské vrchovině.
- 19,300 km po zelené Koryto, (916 m); nejstarší písemná zpráva se zachovala z roku 1393 ve formě Hunczurisch. V roce 1395 je poprvé doložen i český název Koryto, který se udržel do 17. století. V roce 1600 zde žilo 15 osedlých a byla zde i krčma. Od roku 1850 osada obce Skříněřov. V roce 1870 zde žilo již 185 a bylo 24 domů. největšího počtu obyvatelstva bylo dosaženo v roce 1890, 210 osob. Potom počet obyvatelstva v roce 1946 odešlo celkem 136 osob. V roce 1988 zde žilo pouze 22 osob. V roce 1837 zde byla postavena budova jednotřídní obecné školy, která v roce 1933 byla rozšířena na druhou třídu. Německá obecná škola ukončila svou činnost v roce 1945. V roce 1946 byla otevřena česká obecná škola, později Národní škola, základní devítiletá škola, která byla zrušena v roce 1970 pro nedostatek žactva. V roce 1875 budova školy vyhořela podobně jako při dalším velkém požáru v roce 1908. Od roku 1960 je osadou obce Zbytiny. Místo se za první republiky jmenovalo Psi Koryto.
- 20,900 km po zelené odbočka modré značky vlevo, (854 m); odbočit vpravo a pokračovat po zelené značce společně s trasou **K**
až do cíle je trasa v délce 6,10 km je shodná s trasou **K**
- 27,000 km po cestě cíl trasy - turistická ubytovna, (848 m)